

[Λ. ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ, Δ/ΣΤΗΣ]

5 ΜΑΙΟΥ 2020

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964 ΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
(ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ)
ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 2018

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ xxx ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕ Α.Δ.Τ.
xxx3896, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ
03^{ΗΝ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020 ΚΑΙ ΩΡΑ 00:40 ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΚΗΣ
ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΣΤ. 3xx9 Α. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ
ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΥ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ 155,
ΑΡΘΡΑ 118, 19, 20 ΚΑΙ 21

Αίτηση ημερ. 7.4.2020

Δ. Τσολακίδης, για τον Αιτητή

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ, Δ. Με την υπό εξέταση αίτηση του, ο Αιτητής αιτείται Άδειας του Δικαστηρίου για την καταχώρηση Αίτησης δια Κλήσεως για Έκδοση Προνομιακού Εντάλματος Certiorari προκειμένου να ακυρώσει Ένταλμα Σύλληψης που εξεδόθη εναντίον του στις 30.4.2020.

Οι νομικοί λόγοι επί των οποίων ερείδεται η Αίτηση είναι:

- (α) Το ένταλμα σύλληψης εξεδόθη επί τη βάσει απόκρυψης ουσιωδών γεγονότων και/ή παραπλάνησης του Δικαστηρίου καθότι στον όρκο του ο P.C. 3xx9 ημερ. 3.4.20, επί του οποίου στηρίζετο η έκδοση του προσβαλλόμενου εντάλματος απέκρυψε:
 - (i) ότι τα μέλη της ΥΚΑΝ που παρακολουθούσαν τον Αιτητή τον άκουσαν να λέει "*Ρε έχασα το σιηλούι μου τζαι ενιξέρω που ένει*" και
 - (ii) ότι παρέλειψε να αναφέρει ότι το σημείο όπου τα ναρκωτικά εντοπίστηκαν απέιχε περίπου 2 χλμ από το σημείο που εντοπίστηκε ο Αιτητής, ήτοι στην εκκλησία του Αγίου Μάμαντος.
- (β) Το Επαρχιακό Δικαστήριο στερείτο δικαιοδοσίας και/ή εξουσίας να εκδώσει το ένταλμα σύλληψης καθότι δεν πληρούντο σωρευτικά οι

δύο προϋποθέσεις για την έκδοση του και ειδικότερα δεν στοιχειοθετείτο η προϋπόθεση της ύπαρξης εύλογης υπόνοιας, και

- (γ) Το Δικαστήριο, όπως φαίνεται στην όψη του εντάλματος σύλληψης, ενήργησε μηχανικά. Στο ίδιο το ένταλμα δεν αναφέρεται ότι ικανοποιήθηκε για την ύπαρξη εύλογης υπόνοιας.

Στην Ένορκη Δήλωση επί της οποίας εδράζεται η αίτηση, ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι από προσεκτική αντιπαραβολή της Ένορκης Δήλωσης του Ρ.Σ. 3xx9 ημερ. 3.4.20 (Τεκμ. 1) και της γραπτής του δήλωσης ημερ. 3.4.20 (Τεκμ. 2) ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας κατά τη διαδικασία αίτησης προσωποκράτησης του, αποκαλύπτεται ότι απέκρυψε στην Ένορκη Δήλωση, Τεκμ. 1, επί της οποίας στηρίχθηκε η έκδοση του εντάλματος σύλληψης του, ότι οι άνδρες της ΥΚΑΝ που τον παρακολουθούσαν τον άκουσαν να λέει *"Ρε έχασα το σιηλούι μου τζια ενιξέρω που ένει"*.

Περαιτέρω είναι ο ισχυρισμός του ότι κατά την αντεξέταση του Αστυφ. 3xx9 διευκρινίστηκε ότι το σημείο ανεύρεσης των ναρκωτικών ευρίσκετο σε απόσταση 2χλμ από το σημείο που ο ίδιος ευρίσκετο πεζός και ουδείς τον είδε να πλησιάζει το μέρος εκείνο.

Είναι περαιτέρω ισχυρισμός του ότι εάν τα πιο πάνω παρουσιάζοντο στην Ένορκη Δήλωση ημερ. 3.4.20, Τεκμ. 1, τότε η εικόνα θα ήταν διαφορετική και ενδεχομένως να μην εκδίδετο το προσβαλλόμενο εντάλματος σύλληψης.

Επίσης αναφέρεται στο ένταλμα σύλληψης και όπως προβάλλεται, φαίνεται από τη όψη του ότι το Δικαστήριο ενήργησε μηχανικά και δεν είχε ικανοποιηθεί για την ύπαρξη εύλογης υπόνοιας καθότι δεν γίνεται αναφορά περί τούτου επί του εντάλματος.

Οι αρχές βάσει των οποίων παρέχεται άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος είναι καλά θεμελιωμένες. Στην **Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ. ν. Παντελίδου, (2012) 1 (Α) Α.Α.Δ. 878** λέχθηκαν τ' ακόλουθα σχετικά:

«Σύμφωνα με πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος παρέχεται μόνο όταν καταδεικνύεται από τον αιτητή ότι υπάρχει, στην ουσία, συζητήσιμο ζήτημα και, περαιτέρω, στην περίπτωση όπου προσφέρεται άλλο ένδικο μέσο ή άλλη θεραπεία, ότι συντρέχουν επαρκώς εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες να καθιστούν συζητήσιμο το ότι πρέπει να γίνει παρέκκλιση από τον κανόνα ότι, εφόσον προσφέρεται άλλο ένδικο μέσο ή άλλη θεραπεία, ο αιτητής δεν θεωρείται ότι απέδειξε συζητήσιμο ζήτημα. (Βλ., μεταξύ άλλων, **R. v. Secretary of State (1986) 1 All E.R. 717, Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41, Στ. Μεστάνας (2000) 1 Α.Α.Δ. 1469 και Χρ. Μιχαήλ και Στ. Μιχαηλίδη (2001) 1 Α.Α.Δ. 247**). Στη **Hellenger Trading Ltd (2000) 1 Α.Α.Δ. 1965**, διευκρινίστηκε, ορθά, ότι η αρχή αυτή «ισχύει γενικά, ανεξάρτητα από το λόγο για τον οποίο επιδιώκεται το διάταγμα». Έστω, δηλαδή, και αν ο προβαλλόμενος λόγος είναι έλλειψη ή υπέρβαση δικαιοδοσίας. (Βλ. επίσης, **Σ. Μαρκίδης κ.α. (2004) 1 Α.Α.Δ. 552**). Αν δε, παρά τη μη ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων, χορηγηθεί

άδεια για καταχώρηση αίτησης για *certiorari*, η μη ύπαρξη τέτοιων περιστάσεων συνιστά, *a fortiori*, λόγο απόρριψης της αίτησης.»

(βλ. ***Base Metal Trading Ltd. v. Fastact Developments Ltd. κ.α. (2004)***)

1 Α.Α.Δ. 1535, *ERIN RESOURCES S.A. κ.α. v. Prime Int. Alliance Inc.*,

Πολ. Έφεση 104/2013 και 124/2013, ημερ. 10/1/14).

Εξέτασα με προσοχή τα όσα τέθηκαν ενώπιόν μου. Η εξουσία έκδοσης εντάλματος σύλληψης παρέχεται, μεταξύ άλλων, και από το Άρθρο 11.2(γ) του Συντάγματος και άρθρο 18(ι) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, ΚΕΦ. 155 όπως τροποποιήθηκε. Το Άρθρο 19 του ΚΕΦ. 155 προδιαγράφει τον τύπο, το περιεχόμενο και τη διάρκεια ισχύος του εντάλματος. Για την έκδοση του απαιτούνται σωρευτικά δύο προϋποθέσεις, εύλογη υπόνοια ότι ο ύποπτος διέπραξε αδίκημα και αναγκαιότητα σύλληψής του. (Βλ. ***Πολυκάρπου (1991) 1 Α.Α.Δ. 207***, και ***Αναφορικά με την αίτηση της Μάρθας Κυπριανού (2013) 1 Α.Α.Δ. 17.***) Όπως τονίστηκε, ο Δικαστής σε τέτοια περίπτωση δεν ενεργεί μηχανικά αλλά πρέπει να ικανοποιείται απόλυτα ότι υπάρχει τόσο η εύλογη υπόνοια όσο και η αναγκαιότητα για τη σύλληψη.

Δεν έχω ικανοποιηθεί ότι αποκαλύφθηκε από την αίτηση συζητήσιμη υπόθεση στα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης αναφορικά με τον ισχυρισμό περί μη αποκάλυψης του γεγονότος ότι αυτός μιλούσε στο τηλέφωνο σχετικά με το σκυλάκι του, καθότι πρόκειται περί μη ουσιώδους

γεγονότος στην όλη εικόνα της εξέλιξης των γεγονότων. Επίσης, ο ισχυρισμός ότι διευκρινίστηκε από τον Αστυφ. 3xx9 κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία αιτήματος προσωποκράτησης του Αιτητή ότι το μέρος όπου ανευρέθησαν τα ναρκωτικά ευρίσκεται περί τα 2χλμ από το σημείο όπου αυτός κινείτο παρέμεινε μετέωρος καθότι δεν παρουσιάστηκαν ενώπιον μου τα σχετικά πρακτικά και συνεπώς δεν τεκμηριώθηκε αντικειμενικά ο προβληθείς ισχυρισμός. Εφόσον στηρίζετο σ' αυτά όφειλε να τα παρουσιάσει στο Δικαστήριο, επισυνημμένα στην Ένορκη Δήλωση του.

Παρόλα ταύτα έχω ικανοποιηθεί ότι έχει αποκαλυφθεί από τον Αιτητή συζητήσιμο θέμα και ότι δεν προσφέρεται άλλο ένδικο μέσο ή άλλη θεραπεία στην περίπτωση του δεύτερου και τρίτου νομικού λόγου ήτοι ότι το Δικαστήριο ενήργησε μηχανικά κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου εντάλματος σύλληψης και δεν ικανοποιήθηκαν όλες οι προϋποθέσεις έκδοσης του. Είναι αρκετό στο παρόν στάδιο να αναφέρω ότι το Πρωτόδικο Δικαστήριο αναφέρει στο προσβαλλόμενο ένταλμα σύλληψης ημερ. 3.4.20:

"Έχω ικανοποιηθεί λογικά για την ύπαρξη ανάγκης έκδοσης του εντάλματος."

Για τους πιο πάνω λόγους η Αίτηση επιτυγχάνει και δίδεται η αιτούμενη Άδεια. Δίδονται οδηγίες όπως καταχωρηθεί εντός 15 ημερών από

σήμερα Αίτηση δια κλήσεως για έκδοση Διατάγματος Certiorari, αναφορικά με το Ένταλμα Σύλληψης εναντίον του Αιτητή ημερ. 3.4.2020 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας διαφορετικά αυτόματα η Άδεια παύει να ισχύει. Εάν καταχωρηθεί στον άνω χρόνο να οριστεί από το Πρωτοκολλητήριο σε συνεννόηση με το Δικαστήριο.

Λ. ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ, Δ.

/γκ